

Република Србија
АПЕЛАЦИОНИ
СУД У БЕОГРАДУ
Гж 6049/23
10.4.2024. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

АПЕЛАЦИОНИ СУД У БЕОГРАДУ, у већу састављеном од судија Меланије Сантовац, председник већа, Сање Пејовић и Драгане Марчетић, чланова већа, у парници тужиље АА из ..., чији је пуномоћник Љиљана Костић, адвокат из Аранђеловца, Птујска 11, против туженог Оператора дистрибутивног система “ЕПС ДИСТРИБУЦИЈА” д.о.о. Београд, Масарикова 1, чији је пуномоћник Милутин Радоичић, адвокат из Београда, п.фах 107 11158 Београд 118, одлучујући о жалби туженог изјављеној против пресуде Првог основног суда у Београду П 12833/17 од 14.04.2021. године, у седници одржаној 10.04.2024. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснована жалба туженог и **ПОТВРЂУЈЕ** пресуда Првог основног суда у Београду П 12833/17 од 14.04.2021. године.

ОДБИЈА СЕ као неоснован захтев туженог за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Образложење

Пресудом Првог основног суда у Београду П 12833/17 од 14.04.2021. године, ставом првим изреке, усвојен је тужбени захтев тужиље и обавезан тужени да на име накнаде за употребу тужиљине непокретности кп ... КО ... за период од 16.02.2014. године до 16.07.2020. године исплати износ од 724.325,44 динара са законском затезном каматом почев од дана пресуђења до исплате. Ставом другим изреке, обавезан је тужени да тужиљи накнади трошкове парничног поступка у износу од 117.544,00 динара са законском затезном каматом од дана наступања услова за извршење до исплате.

Против наведене пресуде жалбу је благовремено изјавио тужени побијајући је из свих законских разлога.

Тужиља је одговорила на жалбу.

Испитујући правилност ожалбене пресуде применом одредбе члана 386. Закона о парничном поступку ("Сл. гласник РС", бр. 72/11 са изменама и допунама), Апелациони суд у Београду је оценио да је жалба туженог неоснована.

У поступку пред првостепеним судом није учињена нека од битних повреда одредаба парничног поступка из члана 374 став 2 тачка 1-3,5,7 и 9 ЗПП, на које овај суд, као другостепени, пази по службеној дужности.

У поступку пред првостепеним судом је утврђено да је тужиља власник кат.парц. ... КО ... на којој се налази трафо станица коју је изградио тужени без одобрења за градњу, да тужени на тај начин користи земљиште тужиље, а без плаћања било какве накнаде за коришћење парцеле и тужиља је поднела тужбу са захтевом да јој се исплати накнада за употребу њене непокретности у периоду од 15.02.2004. године до 15.02.2014. године и пресудом Првог основног суда у Београду П 9712/14 од 22.11.2016. године тужбени захтев тужиље усвојен и тужена обавезана да тужиљи на име накнаде за период од 15.02.2004. године до 15.02.2014. године исплати износ од 1.180.000,00 динара са каматом. Након означеног периода, тужени је наставио да користи земљиште тужиље без плаћања накнаде, због чега је поднета тужба у обој парници. Висина накнаде за коришћење парцеле тужиље утврђена је према налазу вештака за период од 16.02.2014. године до 16.07.2019. године и износи 625.872,46 динара (80 евра месечно у динарској противвредности).

На тако утврђено чињенично стање првостепени суд је, применом одредбе члана 12, 17, 262 и члана 219 Закона о облигационим односима, закључио да тужени није плаћао тужиљи накнаду за коришћење кат.парц. ... КО ..., која је у тужилином власништву, те како у наведеном периоду тужени није учинио неку другу погодност тужиљи на име накнаде за употребу њене непокретности, а имајући у виду да тужени није доставио ниједан доказ о правном основу коришћења непокретности тужиље, а што би као јавно предузеће морао имати и о томе водити евиденцију, при чему не плаћа никакву накнаду за коришћење, обавезао је туженог да тужиљи на име коришћења тужилине непокретности за период од 16.02.2014. године до 16.07.2020. године исплати износ од 724.325,44 динара.

Оцењујући жалбене наводе туженог, овај суд налази да је на потпуно и правилно утврђено чињенично стање првостепени суд правилно применио материјално право када је донео одлуку као у изреци побијане пресуде, а правилност тако донете пресуде није доведена у сумњу жалбеним наводима туженог.

Супротно жалбеним наводима туженог, тужиља је ускраћена да се својим правом својине на непокретности користи због тога што је тужени на непокретности изградио трафо станицу, због чега сагласно члану 219 ЗОО има право на накнаду користи коју је тужени остварио јер исту користи без плаћања накнаде тужиљи.

Наиме, тужени је имао корист од употребе тужилине парцеле и то управо у виду закупнине коју би био дужан да јој плаћа по редовном току ствари, да је парцелу узео у закуп за изградњу трафо станице ради дистрибуирања електричне енергије, због чега је у обавези да тужиљи исплати накнаду за коришћење парцеле, која је вештачењем

правилно утврђена у висини тржишне закупнине.

На правилност побијане одлуке нису од утицаја ни жалбени наводи туженог којима се оспорава налаз и мишљење вештака из разлога што извођење доказа вештачењем није одредио суд. Ово стога што налаз и мишљење вештака, који је тужиља доставила у складу са чланом 261 ЗПП, представља доказни предлог странке о ком одлучује суд применом одредбе члана 308 и 315 ЗПП. Како тужени није имао конкретне примедбе на достављени налаз, већ је само у поднеску од 05.11.2020. године навео да достављени налаз не може бити коришћен у смислу одредаба ЗПП и како није било предлога за извођење доказа новим вештачењем на начин предвиђен ЗПП, нити је супротстављено мишљење довело у сумњу дати налаз, жалбене наводи туженог не могу утицати на другачије одлучивање.

Цењени су и други жалбени наводи туженог, али како нису од значаја и не могу довести до другачије одлуке у овој правној ствари, то нису ни посебно образлагани, сходно овлашћењу из одредбе члана 396 став 1 ЗПП.

Правилна је и одлука о трошковима парничног поступка, јер је донета применом одредби члана 150, 153, 154 и 163 ЗПП, као и применом АТ и ТТ важеће у време првостепеног пресуђења, а имајући у виду успех у поступку.

Из изнетих разлога, применом одредбе члана 390 ЗПП, донета је одлука као у изреци пресуде.

Имајући у виду да тужени није успео у жалбеном поступку, то туженом не припадају трошкови другостепеног поступка, па је на основу члана 165 ЗПП, одлучено је као у ставу другом изреке.

**Председник већа судија
Меланија Сантовац, ср.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Јасмина Ђокић